

Vedrørende Skatteministeriets administration af den begrænsede klageret

Baggrund: Skatteministeriet har jf. SKM2007.795.SKAT af 9. november 2007 udarbejdet retningslinier vedrørende administration af ændring af skattekontrollovens § 14 stk. 2 og 3 (begrænsning af klageretten) jf. LOV nr. 345 af 18/04/2007 samt bekendtgørelse nr. 409 af 01/05/2007.

I SKM2007.795.SKAT lyder formuleringen under punktet. retningslinier: ”Retningslinierne gælder for indsigelser over SKATs behandling af spørgsmål, som ikke er afgørelser, og som ikke har betydning for en afgørelses gyldighed.”

Vurdering: Med ovennævnte formulering åbnes mulighed for at SKAT kan afskære en klagers mulighed for prøvelse af en indsigelse ved 2. instans; ikke bare når det vedrører en konkret afgørelse, men ligeledes såfremt SKAT mener, at indsigelsen ikke har betydning vedrørende selve afgørelsen.

Det er min vurdering, at afgørelser i sig selv, teoretisk, kan være rigtige, men at detaljer (omstændigheder) omkring afgørelser kan indeholde væsentlige fejl. Det kan være fejl og mangler i sagsbehandlingen, f.eks. vedr. oplyste tidsfrister eller procedurefejl (manglende oplysninger i sagen), som kan have en væsentlig betydning for, at SKAT har truffet en konkret afgørelse. Alle afgørelser der, såfremt borgeren el. virksomheden havde haft mulighed for at fremkomme med oplysninger måske kunne være undgået eller være ændret.

Det kunne måske være en løsning, at der indføres en høringsperiode eller fremsendelse af udkast vedrørende SKATS's afgørelser.

Folketingets skatteudvalg bør overveje de retssikkerhedsmæssige aspekter vedrørende begrænsningen af klageadgangen, og hvorvidt ”klagepresset” flyttes fra LSR til Folketingets ombudsmand.

Med venlig hilsen

Steen Kaalby